

OPENLUCHTTHEATER ● MARTHA! TENTATIEF MET 'DEN OPEN HAARD' ★★★

WOUTER HILLAERT

Spookverhalen bij het vuur

Openluchttheater putje winter, dat vermag alleen Martha! Tentatief. En waar andere gezelschappen dan dekentjes zouden aanslepen voor hun verkilde publiek, lost de Antwerpse groep het iets creatiever op. Het decor zelf is een grote haard, sprookjesachtig bijeengeknutseld uit robuuste stukken metaal, als een tempeltje van vuur. Je blijft erbij bibberen, maar dan van de schrik. Of zo willen het toch Johan Petit en Vitaliski.

Beide levensvertellers blazen hun persoonlijke adem in een aantal klassieke spookverhalen en stoken kermisacts. *Den Open Haard* wordt zo één groot vreugdevuur voor het simpele theater, met spetters die voortdurend vlam vatten of faliekant mis schieten.

Plaats van het locatiegeburen is 't Galgenweel, dat ondergelopen veld op linkeroever waar lang geleden alle slechteriken van Antwerpen opgeknoopt werden. Klein Jowanke en Vitaliski kwamen er terecht, zo openen ze hun vertelling, toen ze uit hun diepe nachtmerries gewekt werden door een beer met een trommeltje. Het beest stak hen in de lange jassen waarin ze spelen en joeg hen door de voetgangerstunnel onder 't Scheld hierheen. De beer zelf bedient nu in vol ornaat een orgeltje en een grote blaasbalg, waardoor af en toe flink de vlam in de pan schiet.

Veel van de directe absurditeit en warme verbeelding van *Den Open Haard* heeft te maken met de clash tussen de vertelstijlen van Petit en Vitaliski. Heeft de eerste het over de raaf die steévaast in zijn dromer opduikt, dan raakt je dat door zijn poëtische vermogen en zijn fenomenale concentratie. De andere overtuigt dan weer in de losse, wienkende gebarentaal waarmee hij bijvoorbeeld Edgar Allan Poes verhaal van de zwarte kat op zijn eigen café-universum betreft. Vitaliski schopt en wurgt het beest

van pure zattigheid, en zaagt de keer daarop zelfs zijn eigenste vrouw in twee stukken vaneen. Hij metselt haar lijk in, maar wordt aan een onderzoekende rechercheur verklikt door precies de dode kat.

Horror en magie gaan hand in hand, maar bovenal primeert het

Eén groot vreugdevuur van Klein Jowanke en Vitaliski, met spetters die voortdurend vlam vatten, of faliekant mis schieten

spelplezier. Burleske illustraties als in een strip, ingetogen monologen vol *hertepijn* of stand-up comedy uit het eerste beste café: het wordt er allemaal door gejaagd als de houtblokken door het vuur. Doen Petit en Vitaliski dat in samenspel, waarbij de ene vertelt en de andere uitbeeldt, dan werkt dat heel inspirerend. Zo is er

die ene hilarische frietkotsceïne waarin beiden gadedeslagen worden door een man zonder oren en lippen, maar met een vreemd koffertje.

Maar gaan Petit en Vitaliski in licht geïmproviseerde tussenstukjes met elkaar in concurrentie, dan wordt het veeleer kunstmatig of zelfs flauw. Dat is het paradoxale aan deze voorstelling. Ze wint haar kracht bij heel spontane en directe theatervormen als vertelling en speech, maar verliest die een paar keer weer als ze er echt in doorgaat. Gelukkig bederft dat de pret niet, omdat het duo erg snel van spoor kan wisselen. *Den Open Haard* ontpopt zich zo tot het ideale tijdverdrijf voor lange winteravonden die je eens niet thuis wilt doorbrengen. En wordt het je echt te fris, dan is er ook nog De Put, het gezellige zeemanscafé dat Martha! Tentatief met de hulp van de alternatieve bouwfirmen nv Vooruitzicht in de grond uitgegraven heeft.

WANNEER EN WAAR Nog op tot 27 februari aan de Galgenweellaan, Antwerpen, 03/229.18.80, www.marthatentatief.be

■ Horror en magie gaan hand in hand, maar bovenal primeert het spelplezier. Alles wordt erdoor gejaagd als houtblokken door het vuur.

(Foto IRV)